

*Totu voin dă de gom,
Pone nu omoru,
Vită si peceate
Din orasim și scote!*

in editia precum vir trebur si s au poté la reprezentare.

Diurnalul glumetiu sociale politicu-toču in tempuri bune ca in cele grele, de o potriva.

Oră astă ar esă in astă forma totă
parti săra, regulat, voioșa, varia și
în mai ilustrată — **déca** romani ar
vă zelui mai mare a ceci și **déca** ea ar ave
elu pucinu 800—1000 prenumeranti re
unat la plata, era restantierii și ar achita
atorie loru de ani întregi, cari facu
in suma vre o 6000 fl!!!

Pretiul în estu formatu inca ar fi
totu numai 8 fl. la anu, 4 fl. la $\frac{1}{2}$
anu și 2 fl. la $\frac{1}{4}$ de ann, era pentru
strainetate 10 fl. la anu, — **déca** pre
numerantii ar solvi conscientiosi, și nu
s'ar abona partea cea mai mare numai
pe barba! . . .

Adres'a redactiunei, **déca** epistolele
cuprinde manuscrise de valoare literaria și
acomode unu diurnalul adeveratul
metiu, fora murdară și personalitati, și
déca ele nu s'ar tramite de regula ne
francate chiar de portula postale: re
mane totu cea vechia.

S'ar poté scôte acestu diurnalul totu după acestu modelu, **déca** romanii s'ar dedă odată,
ca treburile loru să le publice in foi romanesci și deci si in a noastră eu vechiul pretiu=7. cr. de
linia și 30 cr. taceș timbrele, eva pretiul insertiunilor **déca** l'ar trameș regulat, ca astu
fela să mai vina la diurnalul unu óre-care succurs materialu, precum la cele straine, cari
d'in publicatiuni scotu cea mai mare parte d'in cheltuelile loru. In astă posetiune redacti
unea nu ar trebuil din alu seu să dea perceptoratului timbrele și căloru pucine insertiuni, cari
s'au mai stracorat ne la noi — totu numai pe omenia! . . .
N'amu nici avé necasulu de hâru-mâru cu perceptoratul, neci ministeriul ungurescu.

En mai statu unu picu și la o alta vorba!

— M'am
intinsu și m'am
pusu în forma
cum se cade.
Este?

— Da,
Dieu! Asie s'ar
s'apuveni ca să
aparu totu me
reu; asie de
mare, voiosu,
ilustratu și re
gulatu!

Ei, dér
ne e de vina,
a nu se pote
că astu-feliu?

Respon
sulu lu-scimu
vă cu totii! . . .

S'ine ar

poté să faca, ca, in lips'a unui fondu a-numitul,
să potu fi totu asemene? cu demnitatea potri
vita unei natiuni tenere, „de vietă“ și „descep
tate?“

Totu aceia! . . .

Ei bine, déca déra 13 milioane romani in
genere, și 3—4 milioane romani in specie, d'in
Austr'ungari'a, sciu apretiu ostenelele și sacrifici
ele pe terenul literariu, numai intru atât'a, atunci
ce se pote acceptă de la unu singuru omu?

Asie déra:

Onoratu publicu romanu de d'in cōce de
Carpati, amesuratu zelului vostru ce l'ati poté
desvoltă, conluerandu eu opere de valoare lito
raria la partea spirituala a diurnalelor nōstre,
s'ameșuratu sacrificielor vōstre de abonare cu
parale numerate, d'icu, Dieu, fōia acést'a, im
preuna cu celealte ce adi mai vegetédia, inca
ar poté apare pe venitoriu totu asemene, ca
numerul presentu, spre fal'a vōstra și spre mul
tumirea nōstra. Atunci nu v'ati poté plange de
irregularitate, și ati ave glume varie și bune.

Pre cum e santulu, asie-e tamai'a!

Poftim u acum decideti, că inca nu-e tardu,
e numai a unu-spre-diecea óra. Placa alegeti déra:
să fiu totu-de-ună ca asta séra, séu cum am
fostu asta-di e septeman'a, ori neci de feliu?

Am disu-o eu:

Glumetulu vostru,
care, gluadădu, v'am spusu multe adeveruri.

Talmesiu-balmesiu.

(§) Unu negotiatoriu romanu nu s'a multiumitul,
că și-a anunțat marfele sole in diarie romanesce, magiare
s'ine nemiesci, da mai incomodéza publicul pe d'i ce merge
s'ine cu felu de felu de afige separate, împartite pr'in
case, pr'in tōte locurile publice, și pe stratele orasului
portate de servitorii comuni pe table mari de ale de
comedi, de te impedezi in ele.

O să fia, că unii lu-vorū cercetă d'in — **mila**.

(§) Abie se constituì partid'a guvernamentale
magiara, pretinsa „liberale,“ și éca-o, că
mereu mereu se și descompune, de adi-mane
n'a mai fi neci urma de ea.

— Voiti in Ungaria și Ardélu partida mare,
latita, și sigura?

— A-poi, faceti o partida, d'isa „a serant
ciloru și a despotațiloru,“ (koldus-párt), buna óra
cum eră o-data in Niederland'a, și vi stau bunu
pe barb'a mea, că d'in d'i ce merge totu s'a
mai esteinde, si in tiéra nu va fi partida, care
să o pote candu-va sguduí, — intielegu pe cale
constitutionale.

(§) In curtea episcopescă incepe a se imputi o branța óre
are. — Este resultatul firescu alu celor ce facu intrigă: mai
tempuriu, ori mai tardu, totu ese eniul d'in sacu.

(§) Unu cutare profesore de teologia neci la or
dinul episcopului nu pré voiesce să estradee pre unu
elevu, pentru a fi ascultat in o causa de abatere
publica basericescă.

In pacibilitatea Sa, alu profesorul bag-n-sém'a crede
ca institutiile mai superiore de invetiamentu și pentru
acum voru fi avendu dreptulu palosului, asupra elevi
loru loru, buna óra ca in vremile lui tat'a Mathu
alemu.

(§) — Hát a tekintetes törvényszék csirkéfo
qókból áll?

— Hogyan?

— D'a-poi asie, că pe tabl'a Dvóstra cea
négra vedini unu avisu, după care **Hendl***
... se invita a se presentă numai de cătu in fa
cīea onoratului Tribunalu! . . .

(§) D'in cercul negotiatoriloru și a industri
ariloru s'a insinuat o gramada de falimente, cele
mai multe inse sunt numai **falsamente**!

Rugatiunea de septembrie a romanilor.

Stihu 2.

„Miluesce-ne pre noi, Dñe, miluesce-ne
pre noi, că pré multu ne-amu implatu de hula.
Pré multu s'e implatu sufletulu nostru: ocara ce
loru ce sunt intru indestulare, și hula celoru
mundrii (trufas)!“

SEMNE BUNE.

Lumea totă se uiemesce

(Mai alesu domnii d'in Pesta.)

C'adi romanii, — vai de ei, —
S'au 'mblandit, ca nesce miei,
Că-ci s'au pusu, cu micu cu mare,
Pe tacute și răbdare. . . .
Deci și cei de susu, la cărma.
Cu cani'a nu mai curma, . . .

Dreptu ce unii luptatori,
Ma și unii tērētori,
S'au 'nfricatu, sunt ingrigiti,
Că romanii sunt periti. . . .

Dér traditi'a ni spune:
Că pe candu poporulu tace,
Rabda tōte și-e pe pace,
Nu sunt decătu **semne bune**. . . .

Tiopulu

(*) In romanesce, și pr'in urmare și in unguresce, insenmă
numi („csirke“). E numele unui avocat altu-cum.

*Se lumeni poartă
In misericordie, să devină
Trei vînturi și decedă
Totu vînturi și decedă!*

Scisorile lui Pacala, cîtra Tardata.

Frate de cruce!

O bata-te plăj'a, să te bata, fărtate și prietene, că
tare te-ai cufundat in pricopsintiele dilei, de nu te mai afia
omu sub sôre, par' că și tu ai fi fostu ce-va tribunu in
anii re'nvieri nostre 1848—9, asie te perdisti și asie amu
tis de odata. . . .

Haru in se jucutiloru, cari mi te descoperira in ung
hietiul unde te ai fostu pitilitu, că astu-feliu crasă me
voiu poté intielegu cu tine și era ti voiu mai poté serie
d'in cindu in cindu un'a alta d'in lumea mare, ca a-poi
s'iu să-mi respundi, că pe unde-ti manci cogile, și cum
te fragmenti cu fericirile vietii nōstre liberali.

Să incepu déra eu, — ca mai batutu la capu.

Pana ca una alta ana, că decandu totu cautu dupa
tine, ca să afli unde mam'a cioreloru ai peritu, în am
blatu pr'in tiér'a lui Pap János, pr'in tiér'a tocano-mama
ligaroru, in a strătiariloru, pana și hăptu in tiér'a Uóshu
lui și in cele-l-alte parti ale Ardélului, Banatului și ale
tierii unguresci, cautandu si ispitandu pe totu locul, că
d're Dómne ce mai dicu și facu vestitii stranepoti ai stra
mosului Traianu? Că adica cum și incătu sunt multum
miti cu starile de asta-di.

Si pe unde numai am strabatutu și m'am înărtitul, am
afiatu, că cruncenii stranepoti ai fostilor eroi de lume,
pretutindene sunt in cea mai buna *pace* și in cea mai
intieluptă *tacere*, intr'o asie mesura, incătu, déca domnii
stapanitori de adi, ar trage la fia-care către trei urele
de pe spate, (fiindu-că pe buna cale neci că m-au mai
remasă alta avere), séu ar infundă la fia-care către 25 de
bătie constituiunale liberale, (ceea ce credu, că cu ajutor
iului marei Tuș'a vomu și ajunge) inca neci atunci
nu ar cutedia, să gramusde un'a. —

Cu unu caventu toti și 'n tōte partile se sentiescu
ci mai fericiți și multiumiti, precum nu s'au mai pome
niu in lume.

Să cum nu?

Că-ci pana acum'a se mai afliara căti-va ne-buni
carii mai faceau căte o plansore pe la Inaltatulu Impe
ratu, — poi se mai adunau si se svatua, că cum si ce
să facă mane, poimane; mai faceau căte-unu protestu in
potriv'a (după-dinsii) miscolantiloru domneschi ma unii
lucrau d'la nōptea pentru respandirea cărtiiloru și serie
rilor romanesci, pentru ridicarea scărilelor romanesci și
alte nemici pruncesci și fore neci unu pretiu. . . .

Adi in se, lauda nu sciu cui, (da mi se mi pare
totasi, că némtiuini) nu mai dice nimeni neci o vorba,
ci toti tacu in butorile loru; abiè ici-colè mai audi căte
unu sasu tanguindu-se, că mōre de sete in dung'a riuui.

Va să dica, a avutu totu dreptulu intielegu fiscalu
nechiamatu alu romanilor jupanul Ciprile d'in Mare
muresiu, că Dieu adi toti sunt fericiți, d'er mai alesu
romanii, caror'a nu li-a mai remasă nemic'a, asie déra
nu mai au garduri și socoteli mari, pr'in urmare sunt
fericiți. Firesc, „decătu seracu, mai bine să n'ai nemic'a!“

Mai fericiți in se sunt domnii de susu, că-ci de unu
tempu jicuiti abie potu afli la tierani (fiindu-că domnii
cei avuti se pricepu de minune la mestesugulu de a scăpa
de jucutii) celu pucinu atât'a, cu cătu și pote plati pan
durii cu cari ambla d'in casa in casa, și cu ce se aco
pere chehtuelile de peste d'i, ci vendu totu de-a mereu, și
astu-feliu neci domnii de susu nu capeta nemicu, d'er
chiar pentru acea neci ei nu potu face detorsi noué; —
amē déra nu vomu mai avè detorsi, că-ci domnii nu voru
mai capeta imprumutu. . . .

Precum vezi déra, frate și prietene, tiéra mai bu
ia și mai fore grige decătu a nōstra, adica iertare, a
domnilor d'in Pesta, nu a fostu si nu va fi, pana-e val
pea cu coda.

Findu-că déra suntemu asie de fericiți, neci
s'iu ce să-ti mai scriu, (vedi bine, fiindu-că noi romanii
numi in nefericire scimu scrie) asie déra inchiiau acesta
serisoru in nadejde, că dora va mai slabii și asta fericire,
candu a-poi ti-voiu poté slugari cu mai multe.

Deci și pana atunci, me iscalescu alu teu
fărtatu de cruce: **Pacala**.

(§) Dominec'a cea de urma, inainte de poslu santului Craciun, pe stratele A. calariá se metiu, pare că erá sleitu de calu, unu chiamatoriu de ospetiu (diveru,) intiotonatu cu sirme la palaria sì impenatuit, Dómne, cu flori si frunzie de iedere la palasca.

Chiuiá veselu, gandindu, că tóta lumea e a lui.

Ómenii trecatori pe strate, vediendu-lu atàtu de veselu, stateau locului, sì se uitau la elu, ca la o miredienia: cum se pote, ca in amarit'a nôstra tiéra sà se mai afle sì omu atàtu de voiosu? . . .

Éca ilu diariesce sì Pacal'a, sì cum ilu diari, um agrai pre unu comisariu de politia (consabler,) poftindu-lu in tonu seriosu, ca, pe responsabilitatea lui, pre becisiniculu acel'a de chiamatoriu de ospetiu numai de cátu sà mi-lu areteze.

Comisariulu de politia, cunoscendu in Pacal'a unu cetatién, care platesce multa dare, si ca atare de o mare influintia la orasius, la momentu sarì inaintea calului chiamatoriu, luà de capestru sì mi-lu duse cu calaretii cu totu la cas'a orasului, — la recóre.

Siefulu politiei, adica marele capetanu fore pinteni, fiindu dì de Domineca, nu se aflase in diregatoria, si asiè caus'a chiamatoriu nu se potu luá in ascultare pone cea di, Luni demantia, pe candu fuse invitatu sì Pacal'a.

— Pentru cè ati datu comisariului de politia ordinulu, ca sà areteze pre acestu flacàu, chiamatoriu de ospetiu?

— Pentru că a agitatu sì a demonstratui in publicu in contr'a intregitatiei statului ungurescu!

Vitezulu capitanu, misicatu de greutatea acusei sì-scpa pip'a d'in finti, ce o ridica unu dorobantu, si luandu-sì o postura impunatória, strigà in tonu stentoricu catra invinuitu: cum ai potutu tu face ast'a, blasphematele sì hoitiule?!

— Me rogu de iertare. . . . .

— Taci d'in gura prapaditure, că acusi te bagu in feru scurtu! ilu intrerumpse capitanulu aprinsu de mania ca unu curcanu, si a-poi intorcendu-se catra Pacal'a cu unu aeru gratosu:

— Domnule, fiindu-cà ai datu asiè eclante probe despre adeveratulu DTele patriotsmu ungurescu, ti multiumescu! poftim a luá locu pe sofa, si a aprinde o sugare de cele bune; a poi, ve rogu, binevoiti a dà la protocolu in scrisu, dreptu marturisire, cele ce ati vediutu si auditu că a facutu acestu resculatoriu afurisitu.

Capitanulu dupa ce facuse capulu protoco-lului: acum' poftim a-mi dictá.

Ieri, acestu fetioru, ca chiamatoriu de ospetiu, diu'a la amédi, de a lungulu stratelor, in vederea mea si a altoru ómeni de omenia a amblatu, da a amblatu, cal re pe stratele orasului nostru, avendu pe palaria, pe calu si pe plóasca plantici **rosii, galbene si venete**; de óra ce inceste trei colori sunt *nationali romaneschi*, si mai considerandu, că ministrul Szapári cu poruncél'a sa aspru a opritu intrebuintarea altoru colori nationali, a fore de cele unguresci: eu am avutu sà privescu, da am avutu sà privescu, in omulu acest'a unu demonstrante culpabilu, asiè este culpabilu si vinovatu unu agitatoru periculosu, unu revoltantu pe facie, unu tradatoriu de tiér'a, unu spagatoriu si sfarematoriu de marele si tarele statu ungurescu si Ddieu mai scie ce; dreptu aceea, ca cetatién loialu, vedeti Domnule eu! mi-an tienutu de detorintia, a-lu denunciá, sà facei cu elu dupa cum merita. Da, asiè sà faceti, Dieu, dupa cum merita! . . .

— Merita, sà se duca a-casa! Me recomandu, cu aplecatiune buna, Domnule! — respunse capitanulu, oparit u ca cu lasia, si se cam mai duse in alt'a chilia, ca nevediutu de nime, sà-si sfartice protocolulu luat in bucati.

Ingrigire domnedieésca.

Pe candu unii carturari romani mai de cunoșciuntie si *conscientia* desperau si incaruntau plini de fiori, vediendu grozeviele ce se petrecu de unu tempu sì pe terenulu literariu la romani, si a-nume, vediendu, că cumu de o vreme la noi toti studentutii au avensatu de poeti, novelisti, romanieri foiletonisti, politisatori, caracterisatori, disertatori in adunari seriose, redactori de díarie speciale s. c. l., cu unu cuventu, chiaru pecandu beletristic'a la noi a capetatu lungore si flécurile gretiose s'a viritu mai in tóte cercurile sociali, si pe candu in cele mai multe case romane abie se gasia vr'o carte romanésca, precum: „Resipirea Ierusalimului“, „Tilu Buhoglinda“ si ici colea séca „Familia“, s. a. éta, că Domnedieu se ingrí de noi, că adica laureatulu bardu na-tionalu romanu, Dlu Vasilie Alessandri, a venit la ide'a — spre gróz'a poetilor de balta, — a edá: *Operale complete* ale sele, (la Bucuresci in editur'a librariei Socec et comp. calea Mogosoei Nr. 7, pretiulu 20 lei) si astu-feliu, haru Domnului, publiculu romanu este in placut'a positiune, de a potè studiá si admirá frumseti'a limbei nôstre.

Ajungendu deci acele dile multu dorite, candu potemu sà ne procuràmu cele mai frumose poesii romane, ca sà nu mai simu siliti a cefi totu fantasii seci si fore neci unu pretiu, nu ni remane alt'a, decâtua sà profitàmu de acésta ocasiune, si deci totu sufletulu romanu sà-si procure acele scrieri, ce facu epoca in literatur'a nôstra, si sunt spre fâl'a nôstra naintea strainilor, cari inca le pretiuescu, admirá si transplantédia in literatur'a loru.

Mai lasati deci romaniloru flécurile la o parte, si vi procurati *Operale complete* ale lui Vasilie Alessandri, ca nu vi va paré reu neci o data.

Ca de proba, reproducemus si noi duóe fabule, d'in acele opere, cari dupa natur'a loru potu ave locu si in cadrulu díariului nostru. Cetiti déra:

Lupulu si momit'a.

(Fabula.)

Unu vulpoi eu plete sure,
Intelindu intr'o padure
O momitia mititica,
Sprintenica, frumosica,
Se opri, se netedi,
Glasulu dulce si-imblandi,
Si, cu dragu la ea privindu,
Si grai asiè zimbindu:
„Ce pecatu, o! momitica,
Si traiesci tu singurica!
„Nu-e mai bine
„Tu cu mine
„Sa te prindi tovarasia,
„De traiu bunn cu veselia?
— „Nu . . . me temu! — Respunse 'ndata
Momitic'a alintata;
Si sari cu repediune
Susu pe-o crêngă de alune. —
„Ah! de ce sà-ti fia frica,
„Draga, draga momitica?
„Eu sun lupu civilisatu
Si-mi e cugetulu curatul,
„Ca unu mielu nevinovatu". . .
— „Cum e bunu de ospetatu?
„Ale! sorióra, draga,
„Nu e timpu acum de siaga,
„Cà-ci de candu eu te-am zaritul,
„Chiaru de-unu farmecu sum rapitul,
„Si me juri pe ori ce-i vrea,
„Si ti dau tóta-inim'a mea!"
— „Me temu, Dieu, sà te ascultu,
— „Cà-ci in lune de demultu
— „Este-o vorba cam ciudata,
— „Inse plina de-adeveru:
— Lupula schimba aluseu pern,
— „Dér' naravulu neci odata!"

Mór'a de ventu.

(Fabula.)

Pe unu délu ore care,
Cu renume suntu,
Facea sgomotu mare,
O móra de ventu.
Dér' biata moriscea,
De si-avea unu pien
De porumbu si hrisica,
Nu luc à nemiciu,
Ci 'n vezd hu pornita
Se 'nvertiá mereu;
Parea ca-e vrajita
De duhulu celu reu!
— Ce mai vijelia

(Cugetá a-desu)
Trebue sà fia
„De vale pe siesu,
„Candu eu in furtuna
„Me luptu si vuiesu, . . .
„Si ca o nebuna
„In locu me invertescu!“
Inse pe campia
L'nisce era,
Érb'a cea verdia
Neci se clatiná,
Si la focu de s're,
Bietulu muncitoriu,
Stropiá cu sudore
Micula seu ogoru. —
— „Ce de mai faina
„O fi macinandu.“
Dise o gaina
La móra sburandu. —
— „Te 'nsfeli sorióra!
(Spuse-unu siòimu d'in munti)
„Ventu-e multu la móra
Da 'i lipseșu graunti!“

TANITA si AXANDRA.

T. Cetitu-ai, că liberalii d'in diet'a Ungariei, dilele trezute, au propus, ca nu numai sà se opresca cartile romanesce, ca si se pedepsesc si dascali romani, cari s'au folositu de acele orgi, — si ca in tiér'a unguresca si pruncii rom. d'in leganu sà sia constrisni a vorbi unguresce?

M. Ha! ha! ha! asiè déra inca voru decide si acea, ca pe venitoru romanii sà nu cugete de catu numai unguresce, si primindu indata dupa nascere, sà cante „Minden ember legyen ember és magyar.“

T. Da ce cugeti, óre cine va fi protonotarii in comitatulu Bulibasilaru granitiaresci?

M. Celu ce va sci sarutá mai cu focu man'a fispanitiei si a primaresei Slaninariu, si va ave 600 fl. bani gat'a, seu celu pucinu va curteni Ninei.

PRINCE'A si FLÉNCA

Spune mi, sora draga, ce pote fi cau'sa că adi remanu atate fete in peru si atati'a june nsorati?

F. Pentru că adi tóte fetele, cari sciu climpeni o léca pe forto pianu, seu sciu gangani ce-va-si sfrantiudesce seu nemtiesce, ascépta petitori de grofi; ér' junii, cari s'au fre catu de ceteva scoli, seu au apucatu in vr'o slugibutia, ar petu numai fete cu zestre si d'in familiu mari, fore de a pretinde sà sia acele romanesci

Intrebări si respunsuri.

Eian'a: Óre unde e Laci meu, aurulu si neamenatulu meu barbatelu?

Vecin'a: Ilu vedui la o mésa rotunda, dandu banca.

O amica: Da tu Nina, pentru ce te duci adi la baserică?

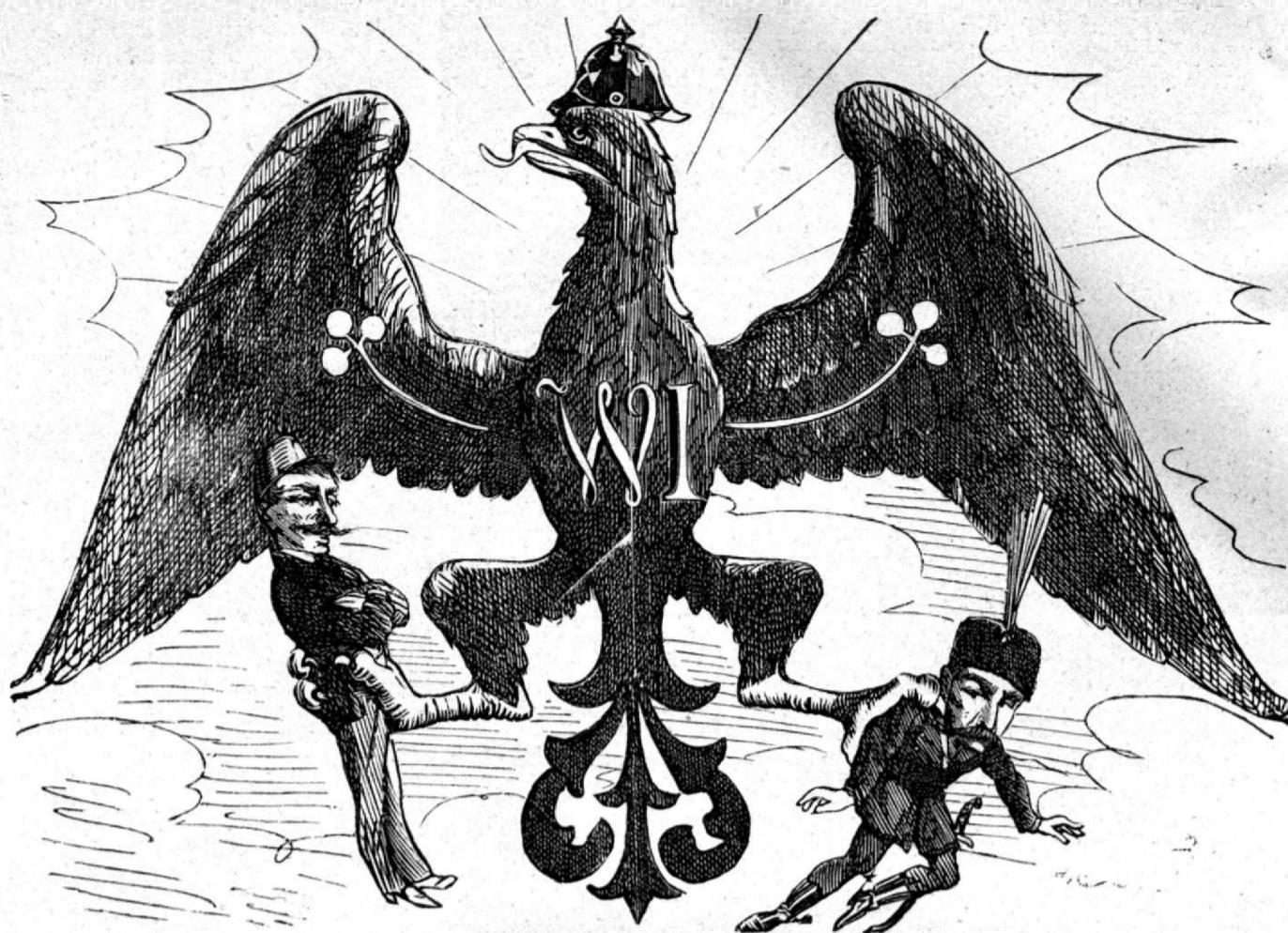
Nin'a: Pentru-ca a-colo me voiu intelni cu Puiutulu meu, care mi-a ajutat, sà punu corne barbatului.

Deslegarea ghiciturei d'in nrulu 46. este:

„Vorba multa, tréba pucina.“

Deslegari n'amur priimitu dela nime; dreptuce romanii d'in cerculu electorale alu Lipovei, acum alu Hidegkutului, in ciud'a loru, au votatu parte pentru prétorulu loru Pálly Jancsi, parte pentru proprietariulu arménu Körér Gábor, si premiulu pusu pentru vre unu romanu, care ar fi deslegat guhicitura, adica mandatulu de depusat dietale, l'au datu arménultui. Asièti trebue romane déca nu deslegi ghiciturele.

pentru care Ostaungaria, în butule provocărilor și războinărilor nu poate să se amestecă în cestiunea Orientului, precum ea ar dori . . . .

LA CESTIUNEA ORIENTULUI.

Pastoriul Carolu: D-a-poi voi, fiicele mele, cum de pribegiti pe campieie aceste triste și doinandu?

Fiicele M. și R. O lasa-ne, nu ne mai intrebă!

Pastoriulu C. Asié, eu dóra trebue să sciu de necasulu vostru.

Fiicele M. și R. Da éca, nene, ce ne bantuie: amu priimittu carte lunga cu pecetu negru dela frati nostri de preste Dunare, că celu paganu stapanu ii-asupresce și-i despóie, incătu, bietii de ei, și-au urit uviéti'a chiaru; si ne tememu, că nu i-omu mai vedé vii. . . . .

Pastoriulu C. Ei, déca ast'a ve supera, fiicele mele, a-poi lasati pone ce se va desprimaverá mai bine, si ne vomu duce, să-i cercetàmu si să punemu vorba pentru ei. Déca nu ne 'omu poté intielege cu stapanulu loru: i-omu aduce a-casa la voi, si éca a fi bine.

Fiicele M. și R. Bine, bine, numai să nu fia momele și mofturi góle ca cum a fostu cu apromisiunea caletoriei dela 66. . . . .

SPIRITULU TEMPULUI.

Eulali'a: Asié, asié, domnile meu, fi-ai prepusu, ca să te insori?

Costic'a: Irrevocabile!

Nastasi'a: Sum curioasa să sciu, cine-va fi fericit'a alésa?

Costic'a: Dómna veduva X.

Eulali'a și Nastasi'a (de odata): Ah! Ah! veduva X?

Costic'a: Ce? dóra nu vi se 'mpare?

Eulali'a: D-a-poi că ea deja e o baba hirca.

Nastasi'a: Si nu-e frumósă, d'in contra mai multu morbósa, morósa si secanta.

Costic'a: Si cu tóte aceste, eu am cerut'o si ea nu m'a refusatu.

Nastasi'a: Póte te-ai amoratu de dins'a?

Costica: Ba, ci pentru-că are trei cae in piatâ, mosii, bani ca pléva, si am sperantia, că in curendu voiu remane veduvu si avutu.

Eulali'a și Nastasi'a: Ah! fi donec, — pricepemul Dta nu vrei să te insori, ci să te „casa“-toresci!....